

MINISTER FINANSÓW
Podsekretarz Stanu
Andrzej Parafricanowicz
AP13/0602/317/FAR/BMI 9/2880

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpiętno dn..... *31.03.09.*
nr..... *1717* podpis..... *Boruszewicz*

Warszawa, 2009-03-30

W. Dwiekielny
SEKRETARIAT
Biuro Frac Senackich
wpłynęło dn..... *31.03.09.*
21.31. podpis..... *W*

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Senatowy Pakt Marszałki

W związku z oświadczeniem Senatora Pana Macieja Grubskiego złożonym podczas 28. posiedzenia Senatu RP w dniu 5.03.2009 r., przekazanym przy piśmie z dnia 11.03.2009 r. nr BPS/DSK-043-1422/09, w sprawie ustalania przez naczelników urzędów skarbowych wysokości zwracanych wydatków i wynagrodzenia za dozór mienia przechowywanego na parkingach na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych, dokonujących oceny pod kątem zgodności z prawem ostatecznych postanowień w sprawach dotyczących ustalania wydatków i wynagrodzenia za dozór pojazdów umożliwiło sformułowanie zasad, którymi kierują się obecnie naczelnicy urzędów skarbowych przy wydawaniu orzeczeń wydanych na podstawie art. 102 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.). Wprawdzie wskazania sądów administracyjnych są wiążące dla organów administracji publicznej orzekających w indywidualnych sprawach i nie stanowią wykładni prawa, jednakże stanowią istotne wskazówki, którymi należy kierować się przy wydawaniu ww. postanowień.

Zgodnie z art. 130a ust 10 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, pojazd usunięty i nieodebrany przez jego właściciela w terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia uznaje się za porzucony z zamiarem wyzbycia się jego własności. Zgodnie z wykładnią prezentowaną przez sądy administracyjne, początkowym terminem, od którego Skarb Państwa zobowiązany jest do ponoszenia kosztów związanych ze sprawowaniem dozoru za pojazd jest dzień następujący po dniu, w którym upłynął 6-miesięczny termin od dnia usunięcia z drogi, od tej bowiem

chwili Skarb Państwa staje się właścicielem pojazdu. Do ustalania wysokości wynagrodzenia za dozór nad mieniem przechowywanym na parkingach nie stosuje się opłat ustalonych przez radę powiatu z uwagi na jej sankcyjny charakter. Opłata ta stosowana jest wobec właścicieli pojazdów uprawnionych do ich odbioru z parkingu w ustawowym terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia z drogi.

Wątpliwości istnieją natomiast co do podstawy ustalania i metodologii wyliczania wydatków koniecznych i wynagrodzenia za dozór na podstawie art. 102 powołanej ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Z jednej strony sądy administracyjne uznają bowiem, że metoda porównawcza stosowana dla ustalenia wynagrodzenia za dozór winna uwzględniać wynagrodzenie podmiotów prowadzących podobną działalność na terenie danego województwa, natomiast w kwestii wydatków koniecznych należy dokonać analizy (w razie konieczności przy pomocy biegłego z zakresu księgowości) dokumentów złożonych przez stronę postępowania i ewentualnie skorygować nieprawidłowości w sporządzonej przez nią kalkulacji. Z drugiej strony sądy administracyjne nakazują dokonywanie analizy porównawczej w odniesieniu do ogólnodostępnego parkingu strzeżonego znajdującego się w tej samej miejscowości, spełniającego wymagania do parkowania i dozoru pojazdów. Okoliczność, że strona postępowania świadczy również inne usługi nie wpływa na ustalenie wysokości tego wynagrodzenia. Odpowiednie zastosowanie ma również art. 836 ustawy – Kodeks cywilny, zgodnie z którym, jeżeli wysokość za przechowywanie nie jest określona w umowie, albo w taryfie przechowawcy należy się wynagrodzenie przyjęte w danych stosunkach. Oznacza to, że przy określaniu takiego wynagrodzenia należy uwzględniać zakres obowiązków przechowawcy (dozorcy) i okoliczności towarzyszące przechowywaniu, jak miejsce przechowywania, warunki sprawowania pieczy nad zajęta ruchomością oraz wielkość składowanego przedmiotu i powierzchnię niezbędną do jego składowania w sposób zapewniający jego właściwości.

Odnosząc się do podniesionej przez Senatora Pana Macieja Grubskiego kwestii prowadzenia w latach 2004-2008 trzydziestu analogicznych spraw, pomimo jednolitego stanowiska sądów administracyjnych w tych sprawach, uprzejmie wyjaśniam, że po otrzymaniu powiadomienia z jednostki prowadzącej parking naczelnik urzędu skarbowego zobowiązany jest, odrębnie dla każdego z pojazdów, wszcząć postępowanie w sprawie przejęcia pojazdu na rzecz Skarbu Państwa wobec ostatniego właściciela. Częstokroć w sprawach tych niezbędne jest uzupełnienie akt, nie spełniają one bowiem wymogów pozwalających na przeprowadzenie postępowania w sprawie wydania orzeczenia o przejściu pojazdu na rzecz Skarbu Państwa. Dodatkowo naczelnik urzędu skarbowego obowiązany jest przeprowadzić odrębne postępowanie w sprawie zwrotu wydatków koniecznych i wynagrodzenia za dozór przy uwzględnieniu okoliczności faktycznych w każdej indywidualnej sprawie. Art. 102 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji stanowi o

przyznaniu, na żądanie dozorczy, zwrotu koniecznych wydatków związanych z wykonywaniem dozoru oraz wynagrodzenia za dozór, co nie oznacza jednak, że wszystkie wydatki przedstawione przez dozorcę mają z założenia charakter wydatków koniecznych. Strona postępowania winna więc złożyć wyczerpujące wyjaśnienia w zakresie sposobu wyliczenia i elementów składowych poniesionych wydatków oraz kalkulacji wynagrodzenia za dozór oraz przedstawić dowody potwierdzające zasadność jej żądania, co wynika z art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego wprowadzającego zasadę dochodzenia prawdy obiektywnej. Powołany przepis nakłada bowiem na organ administracji publicznej obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych kroków do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Dopiero prawidłowo przeprowadzone postępowanie dowodowe, zgodne z przepisami Kpa, pozwala na podjęcie rozstrzygnięcia w przedmiocie zwracanych wydatków i wynagrodzenia za dozór mienia przechowywanego na parkingach.

Jednocześnie uprzejmie wyjaśniam, że podnoszona w wystąpieniu z dnia 5.03.2009 r. okoliczność braku wypłaty odsetek z tytułu opóźnienia w wypłacie należności pieniężnych ustalonych na podstawie art. 102 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji jest wynikiem nieuregulowania tej kwestii w powołanej ustawie. Prawo do odsetek winno bowiem wynikać z przepisów regulujących daną dziedzinę prawa administracyjnego. Nie jest dopuszczalne posiłkowe stosowanie w tym zakresie przepisów prawa cywilnego z tej przyczyny, że ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji takiej możliwości nie przewiduje.

Mając na uwadze konieczność przestrzegania celowego i oszczędnego wydatkowania środków publicznych, Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi poinformował, że podjął wszelkie możliwe działania mające na celu ograniczenie wydatków Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego, m. in. poprzez wnikliwą analizę zaskarżonych do organu odwoławczego rozstrzygnięć wydawanych przez organy pierwszej instancji i ocenę prawidłowości przeprowadzonego postępowania dowodowego niezbędnego do podjęcia zgodnego z przepisami prawa rozstrzygnięcia.

W odniesieniu do podnoszonej przez Pana Senatora okoliczności co do zwłoki w zapłacie należności z tytułu wydatków koniecznych związanych z wykonywaniem dozoru oraz wynagrodzenia za dozór uprzejmie wyjaśniam, że przeprowadzono stosowne postępowanie wyjaśniające w tym zakresie. Podjęte przez Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi działania wykazały, że istotnie nastąpiła zwłoka w uiszczeniu należności pieniężnych, których wysokość została ostatecznie ustalona. W konsekwencji, względem osób odpowiedzialnych za wystąpienie tych nieprawidłowości wyciągnięte zostaną konsekwencje służbowe. Jednocześnie podjęto środki zmierzające do wyeliminowania w przyszłości tego rodzaju nieprawidłowości.

Jednocześnie uprzejmie zauważam, że obecnie prowadzone są prace legislacyjne zmierzające do nowelizacji ustawy - Prawo o ruchu drogowym w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3.06.2008 r. sygn. akt P 4/06 uznającym art. 130a ust. 10 i art. 130a ust. 11 pkt 3 ustawy - Prawo o ruchu drogowym za niezgodne z Konstytucją RP. Dodatkowo pragnę poinformować, iż projekt zmian do ustawy – Prawo o ruchu drogowym w dniu 23.03.2009 r. został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Andrzej Parafianowicz
PODSEKRETARZ STANU
Andrzej Parafianowicz
Andrzej Parafianowicz